

[Mølgaard.]

rådet, men at gøre dem, der sidder i radio-rådet, mere ansvarlige. Det gale ved radiorådet er jo ikke dette, at der foregår diskussioner i radio-rådet, end ikke politiske diskussioner, men at der tages beslutninger stort set i små korridorer uden for radiorådet blandt radiorådets flertalsfraktioner, som øver politisk præcision gang på gang over for den enkelte medarbejder i Danmarks radio.

Det er muligt, at kulturministeren og ordføreren for socialdemokratiet ikke er bekendt med, at den slags foregår, men jeg vil anbefale, at man foretager et lille opklaringsarbejde inden for partiet som sådant, for jeg vil tro, at et sådant opklaringsarbejde kunne skaffe dokumentation frem af, at noget sådant foregår; i hvert fald ved enhver medarbejder i Danmarks radio, at det foregår. Og det er et utiltalende system, som også skaber dårlig radio og dårligt fjernsyn, fordi medarbejderne aldrig ved, hvornår de er købt eller solgt, medmindre de prøver på at indrette sig på forhånd og er dygtige til det.

Jeg bemærkede mig, at socialdemokratiet ikke var mødt med forbrugerrådets formand som ordfører i denne sammenhæng, og jeg må også erkende, at det ikke overhovedet kommer os ved, af hvilken ordfører man lader sig repræsentere, og jeg synes egentlig også, at man i en sammenhæng, hvor det drejer sig om forbrugersensyntagen, gør klogt i ikke at lade forbrugerrådets formand være den, der afviser forbrugerindflydelse på anliggenderne. I øvrigt er der jo den pudsige lighed mellem Danmarks radio og forbrugerrådet, at begge er alt for stærkt politisk dominerede og derfor begge bliver tandløse institutioner.

Jeg skal dernæst sige til fru Nathalie Lind, at jeg anser det for en stor ros, når fru Nathalie Lind over for vort lovforslag siger, at det unægtelig bryder med tilvante tanker. Det var for så vidt også meningen med, at vi fremsatte det: vi prøvede på at få nye tanker frem. Jeg er noget ked af det, når fru Nathalie Lind afviser tanken om, at nogle, der er direkte valgt af lyttere og seere, skal have diktatorisk magt over Danmarks radio. Fru Nathalie Lind er så forfærdelig nervøs over, at nogen har en ubegrænset indflydelse over anliggender, valgt for en 2 års periode. Jeg forstår egentlig ikke den tankegang, der ligger bag det synspunkt, i betragtning af at fru Nathalie Lind har underskrevet en grundlov, hvor man har givet dikta-

torisk magt over det danske kongeriges totale anliggender ved en 4 års valglov. Jeg mener ikke, at der ligger nogen tilbøjelighed til at desavouere nogen myndigheder ved at sige: lad dem, der har den direkte interesse i radio- og fjernsynsanliggender – og det må være lyttere og seere – vælge en instans, der har den ubetingede indflydelse på disse ting for en 2 års periode. Det må da være nærmere ved demokrati og det nære samfund, som fru Nathalie Lind og hendes partifæller i så mange andre sammenhænge taler så varmt for, end den model, at man vælger nogle, der vælger nogle, der vælger nogle, der en skønne dag sidder i radio-rådet, for der er for langt i ansvarskæden til, at der er ansvarlighed bygget ind imellem dem, der lytter, ser og vælger, og dem, der sidder i radio-rådet.

Jeg må tilstå, at da det rygte havde bredt sig, at centrum-demokraterne nok nærmest ville være afvisende over for vort forslag, ventede jeg meget spændt på hr. Melchior afvisningstale, fordi det kunne jo egentlig være spændende, om hr. Melchior havde givet en antydning af det, der måske kan være vores egen lille bekymring i anledning af vort forslag, nemlig at man kunne tænke sig, at de meget aktive lyttere og seere måske fik for stor en indflydelse på Danmarks radio som følge af den direkte adgang. Jeg må sige, at jeg som god demokrat ikke selv vil anerkende argumentet, men jeg glædede mig til at se hr. Melchior bruge argumentet, når han ville afvise. Nå, det var jo forventningens glæde og ikke noget, der blev realiseret.

Centrum-demokraterne ville altså fortsat gerne have politikere i radio-rådet, og centrum-demokraterne står ikke alene med det standpunkt, for også hr. Bernhard Baunsgaard pegede på, at politikere godt kunne bruges, så man ikke sådan skulle desavouere politikere.

Jeg vil gerne specielt i den forbindelse sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at der bestemt ikke ligger noget parlamentarisk eller noget forsøg på at pukke på en politikerlede i vores afvisning af, at der sidder politikere i radio-rådet. Det eneste, der ligger i det, er et forsøg på at påpege, at de nok er nærmest lidt inhabile i den sammenhæng, når de sidder både det ene og det andet sted. Det er ikke godt at sidde for mange steder på én gang, hverken af tidsmæssige eller af habilitetsgrunde. Jeg skal ikke prøve på at mane hr. Montesquieu op af graven på nuværende tidspunkt, men dog påpege,